

РЕШЕНИЕ

№ 4568

гр. София, 05.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **511** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Образувано е по жалба от управителя на [фирма] (понастоящем – в несъстоятелност), против Ревизионен акт № Р-22002217003813-091-001/30.08.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 1784/19.11.2018 г., в частта на определения резултат по ЗКПО за 2009 г. и потвърден в останалата част.

На настоящия съдия – докладчик делото е преразпределено на 15.11.2021 г.

В съдебното производство дружеството – жалбоподател е представлявано от адвокат, който: е ангажирал писмени доказателства и заключение на съдебносчетоводна експертиза; с молба от 30.05.2022 г. и в съдебно заседание прави възражение за погасяване по давност на установените с ревизионния акт публични задължения за 2009 г. и 2010 г.; представя писмени бележки; претендира за възстановяване разноските за водене на делото, съгласно списък, в който е включена (?!) и заплатената по сметка на ВАС, адм. дело № 10673/2019 г. държавна такса по частна жалба от дружеството, против Разпореждане № 7723/22.05.2019 г. на председателя на Първо отделение – ВАС, по адм. дело № 5651/2019 г., при положение, че с Определение № 12602/25.09.2019 г. тричленен състав на ВАС е оставил в сила оспореното Разпореждане № 7723/22.05.2019 г.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като счита за непровергани

заклученията на издателите на ревизионния акт. В последното съдебно заседание не е представяван.

Съществените и резултатни процесуални действия, извършвани по делото, в продължение на повече от три години се изчерпват с изготвянето и приемането на съдебносчетоводна експертиза. Делото е отлагано многократно, с цел приобщаване на счетоводни и други документи, за които се твърди да са били иззети от Прокуратурата, във връзка с образувано досъдебно производство. Такива документи са изисквани от: СГП, Специализираната прокуратура, Специализирания наказателен съд. Представени са от Специализираната прокуратура на компакт – диск (л. 394 от делото) копия на документи, които са приети от Съда, като доказателства (протокол на л. 395). В крайна сметка, сред документите на компакт-диска не се съдържат такива, които са от значение за установяване и доказване тезата на оспорващото дружество, за незаконосъобразност на ревизионния акт и това е отразено в заключението на вещото лице.

Процесната ревизия е втора, за периода м. 09.2013 г. по ЗДДС и за корпоративен данък по ЗКПО, за периодите от 01.01.2009 г., до 31.12.2014 г., след като с Решение № 785/23.05.2017 г. (л. 32) директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е отменил предходния РА № 22221015002156-091-001/20.02.2017 г. Възложена е с редовно издадена от компетентен орган по приходите заповед. Съставен е ревизионен доклад (л. 52 от делото), срещу който е възразено и въз основа на който компетентни органи по приходите са издали процесния РА № Р-22002217003813-091-001/30.08.2018 г. (л. 133). С процесния ревизионен акт:

А/ са определени задължения за корпоративен данък, както следва: за 2009 г. -735 206,87 лв., за 2010 г. - 82 364,96 лв., за 2011 г. - 81 695,34 лв., за 2012 г. - 37 980,05 лв., за 2013 г. - 24 467,25 лв. и за 2014 г. - 10 944,34 лв., както и лихви за забава, в размер на общо 758 088, 93 лв., при декларираните от дружеството задължения за корпоративен данък за същите периоди, в размер на 0,00 лв. Корекциите на данъка произтичат от: 1. извършено преобразуване на финансовия резултат, на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10, ал. 1 ЗКПО, като са увеличени финансовите резултати за 2009 г., 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г. със сумите на отчетените през съответните периоди разходи, общо в размер на 6 490 110, 07 лв.; 2. извършено преобразуване на финансовия резултат за 2009 г. в посока увеличение, на основание чл. 78 ЗКПО, със сумата на неотчетени приходи от лихви, в размер на 100 283, 43 лв.; 3. извършено преобразуване на финансовия резултат за 2009 г. в посока увеличение, на основание на основание чл. 78 ЗКПО, със сумата на получени приходи от продажба на акции, в размер на 4 527 232 ,07 лв.; 4. по реда на чл. 122 ДОПК за финансовата 2014 г. е определена данъчна основа, в размер на 109 443, 44 лв. и полагащ се корпоративен данък 10 944,34 лв., заедно с лихви - 619,05 лв.;

Б/ на основание чл. 86, ал. 1, вр. чл. 66, ал. 1 ЗДДС е начислен данък, в размер на 1 250 лв. и лихви - 619, 05 лв., във връзка с издадена от дружеството фактура № 10000000003/05.09.2013 г. за продажба на лек автомобил - доставка, декларирана като освободена, на основание чл. 50, т. 2 с.з.

През ревизираните периоди [фирма] е предоставяло/получавало заеми и извършвало сделки с акции. За търговията с финансови инструменти (ценни книжа) на регулиран пазар дружеството е ползвало като инвестиционен посредник [фирма], [фирма] и [фирма].

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада и са

[фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма]. Извършени са насрещни проверки и на други юридически и физически лица, описани в РД, които са имали финансови взаимоотношения с [фирма].

I. Относно задълженията за корпоративен данък по ЗКПО.

1. На основание чл. 26, т. 2 вр.чл. 10, ал. 1 ЗКПО е извършено увеличение на декларирания финансов резултат за периодите 2009 г., 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г. със сумата на непризнати за данъчни цели осчетоводени разходи, за които е прието да не са документално обосновани.

Предвид непредставянето на оригинални първични и вторични счетоводни документи органите по приходите са приели, че [фирма] не разполага с такива. Съдът изцяло споделя този извод. Каза се по – горе в настоящото решение, че са положени всички възможни усилия, включително в съдебното производство, да бъдат приобщени релевантни за процесния случай счетоводни и други документи. Оказва се, че сред иззетите за целите на наказателно производство документи няма такива, които да са относими към данъчните задължения на [фирма]. В писмените си „бележки“ адвокатът – пълномощник на дружеството удобно използва липсата на такива документи, за да обоснове защитната си теза, но не индивидуализира (в съответствие с принципа на чл. 154, ал. 1 ГПК), кои са липсващите доказателства, които притежават доказателствена стойност да опровергаят констатациите и заключенията на ревизиращите органи. Следва да бъде прието, че такива доказателства просто липсват. За посочените периоди не са признати за данъчни цели суми, декларирани като разход, както следва: за 2009 г., в размер на 3 125 481,03 лв., с която сума е увеличен счетоводният финансов резултат; за 2010 г., в размер на 1 756 743,04 лв.; за 2011 г., в размер на 1 144 840,30 лв., за 2012 г., в размер на 345 356,46 лв., за 2013 г., в размер на 117 689,24 лв.

2. На основание чл. 78 ЗКПО декларираният финансов резултат за 2009 г. е увеличен със сумата от 100 283,43 лв.

Съпоставянето на данните от: банковите извлечения, договори за предоставени от [фирма] кредити и отразените в дневниците за продажби по ЗДДС протоколи за начислени лихви на заемополучателите, издадени от „заемодателя показало, че на дружеството са възстановени средства, в по-голям размер от сбора на главниците и лихвите, по предоставените кредити на: [фирма], [фирма] и [фирма]. Така, [фирма] е било задължено за главница 291 890 лв. и лихви - 8 482,94 лв., а е върнало общо 320 672,96 лв. - с 20 300 лв. в повече. Поради липса на документи, от които да бъде проследено отчитането в счетоводството на на получената в повече сума е прието, че същата представлява неотчетен приход от лихви. Същият извод е направен и по отношение на получените в по-голям размер суми от главницата и лихвите, постъпили от [фирма] - 76 255,64 лв. и от [фирма] - 3 727,77 лв.

3. На основание чл. 78 ЗКПО декларираният финансов резултат за 2009 г. е увеличен с 595 731,93 лв.

На 23.01.2009 г. [фирма] е придобило 2 399 броя акции от капитала на [фирма], за сумата 8 485 263 Евро (16 595 731,93 лв.), а на 14.07.2009 г. е продало 4 798 акции (2 399 + 2 399) от капитала на същото дружество, на [фирма], за сумата от 10 800 000 евро (21 122 964 лв.). [фирма] не е представило документи, удостоверяващи придобиване на 2 399 акции, предмет на последваща продажба към [фирма], което е мотивирало ревизиращите, при определяне финансовия резултат от продажбата на акции да приемат, че не е извършен разход за придобиването. В резултат на това е

установен приход, в размер на 16 595 731,93 лв. от продажба на акции, в размер на 4 527 232, 07 лв., с който, на основание чл. 78 ЗКПО е извършено преобразуване на декларирания счетоводен финансов резултат в посока увеличение. На основание чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗКПО декларираният за периода 2009 г. счетоводен финансов резултат е преобразуван в посока намаление, със сумата от 1 932 759,93 лв., за която е установено, че е постъпила по банковите сметки на ревизираното дружество. В резултат на извършените корекции са определени следните финансови резултати:

- за 2009 г. „печалба“, в размер на 7 352 068,72 лв., при декларирана от дружеството данъчна загуба, в размер на 400 923, 13 лв. Определен е корпоративен данък за 2009 г., в размер на 735 206, 87 лв., при което са взети предвид направените авансови вноски за годината и е установен корпоративен данък за довносяне, в размер на 711 206,87 лв. и лихви за забава - 611 340,77 лв.;

- за 2010 г. „печалба“, в размер на 823 649, 63 лв., при декларирана от дружеството данъчна загуба, в размер на 938 431, 58 лв. Определен е корпоративен данък за 2010 г., в размер на 82 364, 96 лв. и като са взети предвид направените авансови вноски е установен данък за довносяне 76 364,96 лв. и лихви - 57 761,11 лв.;

- за 2011 г. „печалба“, в размер на 816 953,41 лв., при декларирана данъчна загуба 327 838, 89 лв. Определен е корпоративен данък 81 695,34 лв. и лихви - 53 325,11 лв.;

- за 2012 г. „печалба“, в размер на 379 800, 49 лв., при деклариран нулев данъчен финансов резултат. Определен е корпоративен данък 37 980,05 лв. и лихви - 20 892,51 лв.;

- за 2013 г. „печалба“, в размер на 244 679,52 лв., при деклариран нулев данъчен финансов резултат. Определен е корпоративен данък 24 467,25 лв. и са начислени лихви - 10 973,19 лв.

В тази част решаващият административен орган е приел с решението си (л. 25 и сл. от делото) следното: с възражението срещу РД от жалбоподателя са представени документи, които не са обсъдени от издалите РА органи по приходите - временни удостоверения, в т.ч. Удостоверение №1 за 2 399 поименни акции, с номера от 0001 до 2399, от капитала на [фирма] и алонж от 14.07.2009 г. към същото, както и временно удостоверение № 2 за 2 399 броя акции, с номера от 2 400 до 4 798 и алонж от 14.07.2009 г., както и извлечение от книгата на акционерите; с жалбата пред решаващия орган управителят на [фирма] твърди, че цената на придобиване на същите акции е 3 716 077 лв.; в настоящия случай установената цена на придобиване на всички 4 798 акции е 20 311 808, 93 лв.; не е на лице спор за продажната цена на същите, която е 21 122 964 лв.; в резултат на това положителната разлика от дадените операции с финансови инструменти по конкретните сделки е 811 155, 07 лв. По тези съображения директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е изменил РА № Р-22002217003813-091-001/30.08.2018 г. в частта на определените резултати за 2009 г., като финансовият резултат е преобразуван в посока увеличение, на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10 ЗКПО с размера на отчетените разходи, които не са документално обосновани - 3 125 481,03 лв. Така, за финансовата 2009 г. решаващият орган е определил данъчен финансов резултат „данъчна печалба“, в размер на 2 824 836, 65 лв. и дължим корпоративен данък - 282 483,66 лв.

Констатирано е, че за отчетната 2014 г. ревизираното дружество не е подало ГДД по чл. 92 ЗКПО. Прието е, че са на лице обстоятелствата, по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 1 и т. 4 ДОПК – задълженото лице не е подало ГДД и не е представило доказателства от значение за определяне на данъчните му задължения, както и липсва и не е

представена счетоводна отчетност, съгласно Закона за счетоводството.

II. Относно определен ДДС за внасяне, за периода м. 09.2013 г.

C договор за покупко-продажба на моторно превозно средство, от 05.09.2013 г. [фирма] е продало на [фирма], за сумата от 7 500 лв. лек автомобил марка „А. А6“, придобит преди това от [фирма] (в несъстоятелност), като е издало фактура № 10...003/05.09.2013 г., която е включена в дневника за продажби, за данъчен период м. 09.2013 г. Продажбата е декларирана от жалбоподателя като освободена доставка, на основание чл. 50, ал. 1, т. 2 ЗДДС, но според ревизиращите е облагаема, по реда на чл. 12, ал. 1 ЗДДС. Извършена е проверка на счетоводни документи на дружеството, като е установено, че не са на лице предпоставките на чл. 50, ал. 1, т. 2 ЗДДС. Анализирани са и доказателствата, събрани от насрещната проверка на [фирма] - копие на договора за продажба на автомобила и приемо-предавателен протокол, както и доказателства за плащане по банков път. Проверката в информационния масив на НАП показала, че [фирма] не е упражнила право на приспадане на данъчен кредит по фактурата за придобиване на автомобила, а в дневника си за покупки, за данъчен период м. 06.2005 г. доставката е отразена без право на данъчен кредит. От свидетелството за регистрация на автомобила органите по приходите са установили, че броят на местата е 4+1, поради което същият е лек, съгласно §1, т. 18 ДР ЗДДС. Предвид изложеното и на основание чл. 86, ал. 1, вр. чл. 66, ал. 1 ЗДДС е начислен данък, в размер на 1 250 лв., при данъчна основа 6 250 лв. Размерът на данъка е определен по реда на чл. 67, ал. 2 ЗДДС - когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно, приема се, че той е включен в договорената цена. Установеният при ревизията резултат за данъчен период м. 9.2013 г. е „ДДС за внасяне“, в размер на 1 250 лв., като за невнасянето са начислени лихви, в размер на 619, 05 лв.

C жалбата до Съда, както и пред решаващия административен орган **се оспорва:** а) извършеното преобразуване на декларираните счетоводни финансови резултати за 2009 г., 2010 г., 2011 г., 2012 г., и 2013 г., на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10 ЗКПО. Твърди, че: това е довело до погрешно установяване резултатите за периодите, като с декларираната от дружеството загуба за 2009 г., 2010 г. и 2011 г. не е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока намаление, за 2012 г. и 2013 г., по реда на чл. 70 ЗКПО; непредставянето от страна на дружеството, на оригинални първични счетоводни документи за декларирани в годишните данъчни декларации отчетени разходи се дължи на некоректно изготвени запитвания до органите на съдебната власт; б) извършеното преобразуване (увеличение) на финансовия резултат, на основание чл. 78 ЗКПО за 2009 г., със сумата от 4 627 515, 50 лв., със сумата на неотчетени приходи от лихви, в размер на 100 283, 43 лв. и от продажба на акции, в размер на 4 527 232,07 лв., при която не са взети предвид стойността на извършените разходи за тяхната покупка. Счита се, че липсата на запис за начислени лихви по заеми, в дневниците по ЗДДС не е

основание да бъде приет неотчетен приход; в) определения данъчен финансов резултат за 2014 г., като възражава, че: информацията от дневниците за покупки и продажби по ЗДДС може да се ползва за целите на облагането по ЗДДС, но не и за облагането с корпоративен данък по ЗКПО; не са определени коректно и обективно приходите и разходите за 2014 г., в резултат на което е установен данъчен финансов резултат „печалба“ и са начислени лихви за забава; дори да се приеме, че данъчната печалба за периода е в размер на 109 443, 44 лв., следва да бъде извършено преобразуване на финансовия резултат, в посока намаляване, по реда на чл. 70 ЗКПО със същата сума, представляваща данъчна загуба от предходни периоди, подлежаща на приспадане; г) допълнително установените задължения за ДДС, за периода м. 09.2013 г., без да са изложени конкретни доводи.

Приетото по делото без оспорване от страните заключение на съдебносчетоводната експертиза е дало отговори на следните въпроси: 1. посочило ли е [фирма] в годишните си отчети до НСИ разходите на дружеството, съобразно техния вид и размер за всяка една година, от 2009 г. - 2013 г., включително и приходи от лихви за 2009 г.; 2. на лице ли е съвпадение на официално декларираните в НСИ разходи, със сумите, за които се твърди от НАП, че липсват първични счетоводни документи; 3. съвпадат ли установените в ревизионното производство приходи и разходи от лихви по получени и предоставени от дружеството заеми за периода 2009 г. - 2014 г., по години, съгласно предоставените на електронен носител сканирани копия на договори за заем; 4. при извършените насрещни проверки на дружества, установени ли са факти и обстоятелства за извършени услуги към [фирма], респективно - какъв е видът им и на какви стойности са? На първите три въпроса вещото лице е отговорило утвърдително, а на четвъртия въпрос отговорът е следният:

„в хода на ревизията са извършени 10 насрещни проверки, в това число на две физически лица и 8 броя търговски дружества; за неоткритите фирми са изискани досиета по извършени ревизии от архива на НАП; за проверяваните две физически лица не са открити доказателства за получаване и предоставяне на парични средства от [фирма], в периода от 2009 г., до 2014 г.; за [фирма], [фирма], [фирма], „Критие“, Е. [фирма] не са открити договори или друг доказателства за превежданите суми; за 28 търговски дружества е установено или се предполага, че са имали взаимоотношения с [фирма]; видът на извършваните и получаваните услуги е: предоставяне на заеми, получаване на заеми, покупка и продажба на акции, изплащане на дивиденди“.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема следното, по същество.

Жалбата до Съда е процесуално допустима за разглеждане, но е неоснователна. Относно възражението за погасяване по давност на установените с ревизионния акт публични задължения за 2009 г. и 2010 г.

Възражението е неоснователно.

Адвокатът на жалбоподателя, едва с „писмените бележки“ пояснява, че визира по отношение 2009 г. и 2010 г. изтичане, „*както на кратката петгодишна*

погасителна давност, така и абсолютната десетгодишна давност, съобразно чл. 171 ДОПК“.

С разпоредби на ДОПК са регламентирани два вида давностни срокове – **срок за установяване на публични задължения** - чл. 109, Глава четиринадесета „Установяване на данъците и задължителните осигурителни вноски“, Раздел II и **срок за погасяването** им – чл. 171, чл. 172, като част от Дял четвърти „Събиране на публичните вземания“, Глава двадесета. Разпоредбата на чл. 109, ал. 1, вр. чл. 108, ал. 1 ДОПК (в редакцията ДВ, бр. 105/2005 г.) забранява образуване на производство „за установяване на задължения за данъци, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация. Чл. 171, ал. 1 ДОПК определя общ, 5-годишен давностен срок за погасяване на вече установено по основание и размер (ликвидно и изискуемо) публично вземане, „считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок“. За процесния случай са приложими нормите на чл. 109 ДОПК, понеже в хипотезата на чл. 171 ДОПК изрично възражение може да бъде направено едва в производството по събиране на публичното държавно вземане, а не в настоящото съдебно производство.

Процесната ревизия (вече се каза) е повторна. Първата е била възложена със ЗВР № Р-22221015002156-020-001/**31.03.2015 г.**, за установяване задължения по ЗКПО от 01.01.2009 г., до 31.12.2014 г. По смисъла на чл. 109, ал. 1 ДОПК „5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация“, за 2009 г. следва да се броят, считано от 2010 г. (арг. чл. 92 ЗКПО), следователно първата ЗВР е издадена в рамките на петгодишния давностен срок. Същите мотиви са относими и към възражението за 2010 г.

По т. I от настоящото решение.

Неоснователни са и възраженията за извършеното увеличаване на финансовия резултат по ЗКПО за 2009 г., 2010 г., 2011 г., 2012 г. и 2013 г., на основание чл. 26, т. 2 с.з., със сумата от 6 490 110, 07 лв., представляваща стойността на отчетените от дружеството през съответните периоди разходи.

Признаването на счетоводен разход за данъчни цели е предпоставено (чл. 10, ал. 1 ЗКПО) от императивното изискване за документална обосновааност, чрез първичен счетоводен документ, по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. На ревизиращите органи не са представени първични счетоводни документи, както и счетоводни регистри, а оправданието, че такива съществуват, но са били иззети от Прокуратурата не е потвърдено, включително по време на съдебното производство, за което вече се изложиха мотиви. От страна на ревизираното дружество, след като изрично са били изискани, не са представени дори протоколите за изземване на документацията, каквито задължително се предоставят след извършването на това процесуално-следствено действие. Отделно от това е наличен отговор, че

по досъдебно производство № 172/2016 г., по описа на Отдел „Следствен“, при Софийска градска прокуратура няма налични, отделени документи (иззети или доброволно предадени), касаещи дейността на [фирма]. Ревизиращите органи са проверили и документите, иззети от [фирма], което е било едноличен собственик на капитала на [фирма], през периода от 23.08.2013 г. до 11.02.2016 г., събрани при извършена на това дружество ревизия (РА № Р-22002217005381-091-001/27.03.2018 г.), но не са намерили първични и вторични счетоводни документи, касаещи [фирма]. С оглед на това Съдът приема, че извършеното с РА преобразуване на финансовия резултат, на основание чл. 26, т. 2, вр. чл. 10, ал. 1 ЗКПО, в посока увеличаването му за годините 2009-2013, вкл., със сумите на отчетените през съответните периоди разходи, общо в размер на 6 490 110, 07 лв. е правилно и законосъобразно. Този извод, при липсата на доказателства за документална обосновааност не се разколебава от отговорите на вещото лице, на въпроси 1 и 2, за това, че в годишните си отчети до НСИ, *„в справките за приходите и разходите дружеството е отразило разходите и приходите по вид и размери, а в „Отчетите за приходите и разходите от лихви“ са отразени начислен приходи от лихви по предоставени заеми и начислените разходи за лихви по получени заеми; сумите на декларираните пред НСИ разходи и сумите на непризнати с РА разходи по години са равни“*.

Неоснователни са и възраженията, касаещи извършеното преобразуване на декларирания финансов резултат за 2009 г., на основание чл. 78 ЗКПО, с размера на постъпилите по банков път суми от заемополучателите [фирма], [фирма] и [фирма]. Облагането е извършено след съпоставяне данните от: банковите извлечения; договори за предоставени от [фирма] кредити и отразените в дневниците за продажби по ЗДДС протоколи за начислени лихви на заемополучателите, издадени от „К.“. Констатацията, че на заемодателя са били възстановени средства в по-голям размер от сбора на главниците и начислените лихви не бе опровергана в съдебното производство. Липсата на представени документи, въз основа на които да бъде проследено счетоводното отчитане на получената в повече сума е основание да бъде прието, че същата представлява неотчетен приход от лихви. Според Съда, правилно и обосноваано с ревизионния акт е извършено преобразуване на финансовия резултат за 2009 г. в посока увеличение, на основание чл. 78 ЗКПО, със сумата на неотчетени приходи от лихви, в размер на 100 283, 43 лв. Заключениеето на вещото лице по трети въпрос от експертизата, не опровергава този извод.

Обосноваан и законосъобразен, според Съда е ревизионният акт и в частта, относно определянето на данъчна основа за облагане, за периода 2014 г., по реда на чл. 122, ал. 1, т. 4 и т. 5, чл. 122, ал. 2, т. 3, т. 4 и т. 8 ДОПК.

От [фирма] не е подадена ГДД по ЗКПО, за 2014 г. Прилагането на реда по чл.чл. 122-124 ДОПК е в зависимост от субективната преценка на органите по приходите, което означава, че те разполагат с оперативна самостоятелност, спазвайки реда по чл. 124 ДОПК, съобразявайки условията на чл. 122, ал. 2 и на

чл. 123 от същия кодекс да се възползват от презумпцията, регламентирана с последната разпоредба. Касае се за възможност да бъде извършено облагане, с оглед (в случая) изискванията на ЗКПО, след преценка за наличие на обстоятелствата, изброени в ал. 1 на чл. 122. При ревизия по аналогия презумпциите и предположенията за определяне размерите на публични задължения следва да бъдат използвани само тогава, когато за анализирането на посочените в ал. 2 на чл. 122 ДОПК обстоятелства не са налице каквито и да било обективни данни, но в същото време бъде установено, че: не е подадена декларация. На дружеството е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 ДОПК, изх. № Р-22002217003813-113-001/03.11.2017 г., с което е информирано, че основата за облагане с корпоративен данък по ЗКПО за 2014 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 ДОПК. Връчени са и Уведомление по чл. 17, ал. 1, т. 2 ДОПК, с изх. №Р-22002217003813-139-001/03.11.2017 г. и ИПДПОЗЛ, изх. №Р-22002217003813-040-002/03.11.2017 г. Изисканите декларации и документи не са представени. Ревизиращите органи са извършили анализ на относимите обстоятелства по

чл. 122, ал. 2, т. 1 - 16 ДОПК. По отношение вида и характера на фактически осъществяваната дейност са взети данните от подадени справки-декларации по ЗДДС, и отчетните регистри по чл. 124 ЗДДС, в които са декларираны извършени освободени доставки, с предмет „начислени лихви“. В тази връзка е неоснователно жалбоподателското възражение, че информацията от дневниците за покупки и за продажби може да служи само при облагане по ЗДДС, но не и по ЗКПО. Относно движението и остатъците по банкови сметки е установено, че през 2014 г. [фирма] е изплатило на [фирма] дивидент, в размер на общо 7 961 426 лв. Прието е, че полученият приход е в резултат на разпределение на дивидент и на основание чл. 27, ал. 1, т. 1 ЗКПО не е признат за данъчни цели и не е взет предвид при определяне основата за облагане с корпоративен данък. За официални документи и документи с достоверна дата са взети предвид подадените от дружеството справки декларации по реда на чл. 125, ал. 1 от ЗДДС и отчетни регистри по чл. 124 то ЗДДС, както и документите, събрани в хода на извършени насрещни проверки на контрагенти на [фирма]. Брутните приходи (доходи, оборота) са определени като сума от размера на декларираните от дружеството приходи в дневниците за продажби, към справките-декларации по ЗДДС за периода от 01.01.2014 г., до

31.12.2014 г., в размер на 89 441, 59 лв. и стойността на установени, неотчетени през 2014 г. приходи от лихви, от [фирма] - 20 001, 85 лв.

С дневниците за покупки за същите данъчни периоди [фирма] е декларирало разходи за наем, режийни, счетоводни и други услуги, в размер на общо 19 051, 89 лв. Поради липса на представени документи е прието, че за същите не се установява документална обосновааност, вследствие на което не са признати осчетоводените разходи.

Прилагайки особения ред на облагане, с РА правилно е определена данъчната

основа (данъчна печалба) за облагане с корпоративен данък за 2014 г., в размер на 109 443, 44 лв. и корпоративен данък за 2014 г. – 10 443, 44 лв. За невнесения в срок данък са начислени лихви за забава, в размер на 3 796, 24 лв. Несподелено от Съда е и становището на жалбоподателя, че с РА е следвало, със сумата от 109 443, 44 лв., като данъчна загуба да бъде намален финансовият резултат, тъй като тази сума подлежи на приспадане, на основание чл. 70 ЗКПО. Както правилно е отбелязал и ответникът в решението си, когато данъчно задължено лице е избрало да пренесе данъчната загуба, тя задължително се пренася последователно, до изчерпването ѝ, през следващите 5 години. Тъй като [фирма] не е подало ГДД за 2014 г., не е избрало да пренесе загуби от минали години. Според изречение второ на чл. 70, ал. 2 ЗКПО, когато до датата на данъчния контрол данъчно задълженото лице не е формирало положителен данъчен финансов резултат преди приспадане на данъчната загуба се смята, че лицето е упражнило правото си на избор за пренасяне на данъчна загуба. Според подадената за 2009 г. годишна данъчна декларация дружеството не е декларирало надвнесен корпоративен данък от минали години. Вследствие на извършените корекции на декларираните финансови резултати за посочените периоди с РА е установен положителен финансов резултат за всички ревизирани периоди, поради което за същите, за дружеството не е наличен данък за приспадане, по реда на чл. 70 ЗКПО. За периодите преди обхвата на ревизията (от 2005 г., до 2008 г.) дружеството също е декларирало положителни финансови резултати. Едва за финансовата 2009 г. е декларирало отрицателен данъчен финансов резултат, като същият е коригиран с РА.

По т. II от настоящото решение - определен ДДС за внасяне, за периода м. 09.2013 г., във връзка с продажбата на лек автомобил.

Жалбата и в тази част е неоснователна, а ревизионният акт е правилен и обоснован с цитираните по – горе в настоящото решение факти и писмени доказателства. За придобиването на лекия автомобил от [фирма] ревизираното дружество не притежава фактура с начислен данък, за който да не е било налице право на приспадане на данъчен кредит, на основание чл. 70 ЗДДС. За придобиването на автомобила [фирма] не е упражнило право на приспадане на данъчен кредит, което се дължи на липсата на данъчен документ, в който данъкът да е посочен на отделен ред, според изисквания на чл. 71, т. 1 с.з. Основанието за неупражняване право на данъчен кредит е различно от посочените в чл. 50 ЗДДС, поради което последващото възмездно разпореждане с автомобила ще бъде извън предмета на освободена доставка, по реда на чл. 50, ал. 2 от ЗДДС.

В заключение - Ревизионен акт № Р-22002217003813-091-001/30.08.2018 г., изменен от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 1784/19.110.2018 г., в частта на определения резултат по ЗКПО за 2009 г. и потвърден в останалата част е издаден от материално компетентни органи, в резултат на правилно прилагане на

относимите материалноправни разпоредби на ЗКПО и ЗДДС. Съобразен е с установените в ДОПК процесуални правила. Актът е законосъобразен и обоснован в оспорените части. Жалбата подлежи на отхвърляне. Съдът не открива в делото изразено писмено или заявено в съдебно заседание искане от страна на ответника, за юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от управителя на [фирма] (в несъстоятелност), против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22002217003813-091-001/30.08.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., с Решение № 1784/19.110.2018 г., в частта на определения резултат по ЗКПО за 2009 г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: